

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Spraw Konstytucyjnych

2011/2275(INI)

24.7.2012

OPINIA

Komisji Spraw Konstytucyjnych

dla Komisji Prawnej

w sprawie 28. sprawozdania rocznego z kontroli stosowania prawa UE
(2010 r.)
(2011/2275 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Morten Messerschmidt

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Konstytucyjnych zwraca się do Komisji Prawnej, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zwraca uwagę na to, że po wydaniu przedmiotowego sprawozdania Parlament, Rada, Komisja oraz państwa członkowskie osiągnęły porozumienie w kwestii wydawania dokumentów wyjaśniających, które określają zależności między częściami składowymi dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transponujących („tabele korelacji”); zwraca uwagę, że te trzy instytucje oraz państwa członkowskie zgodziły się na uwzględnienie w dyrektywach punktu preambuły stanowiącego, że dane państwo członkowskie powinno dostarczyć tabelę korelacji, jeżeli w danym przypadku jest to konieczne i proporcjonalne;
2. przypomina, że – pomimo sprzeciwu Rady – od ponad 10 lat Parlament i Komisja starają się włączyć do dyrektyw wiążące przepisy dotyczące tabel korelacji, często odrzucane przez Radę, i dostrzega osiągnięte porozumienie;
3. podkreśla, że tabele korelacji są bezcennym narzędziem umożliwiającym Komisji i Parlamentowi nadzorowanie prawidłowej transpozycji i stosowania unijnego prawa przez państwa członkowskie, ponieważ zależności między dyrektywą a odpowiadającymi jej przepisami krajowymi są często bardzo złożone, a czasami prawie niemożliwe do zidentyfikowania;
4. z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie narzędzi zarządzania sprawami związanymi ze stosowaniem prawa UE (CHAP i EU Pilot) i osiągnęte przez nie korzystne wyniki oraz wzywa Komisję do ich dalszego rozwijania oraz poprawy ich funkcjonowania;
5. uznaje jednak za godną ubolewania bardzo dużą liczbę postępowań dotyczących braku zawiadomienia (470 postępowań w toku w 2010 r.);
6. podkreśla znaczenie przejrzystości postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, przede wszystkim w kontekście możliwości kontroli stosowania prawa Unii przez Parlament; przypomina w tym kontekście, że w zmienionym porozumieniu ramowym w sprawie stosunków z Parlamentem Komisja zobowiązuje się do tego, co następuje: Komisja udostępnia Parlamentowi zwięzłe informacje o wszystkich postępowaniach w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego od momentu wezwania do ich usunięcia, w tym, na wniosek (...), o zagadnieniach, z którymi wiąże się dane postępowanie w sprawie uchybienia, i oczekuje praktycznego stosowania tej klauzuli w dobrej wierze;
7. wskazuje, że petycja jest właściwym narzędziem do wykorzystania przez obywateli, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i przedsiębiorstwa w celu zgłaszania przypadków nieprzestrzegania prawa UE przez władze państw członkowskich na różnych szczeblach; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia przejrzystości toczących się postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego poprzez informowanie obywateli w terminowy i właściwy sposób o działaniach podejmowanych

w odpowiedzi na ich wniosek;

8. podkreśla znaczenie dobrej administracji również w odniesieniu do postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz wzywa do ustanowienia na podstawie art. 298 TFUE „kodu proceduralnego” w formie rozporządzenia określającego poszczególne aspekty postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego;
9. przypomina, że nieprzestrzeganie terminu transpozycji dyrektywy stanowi naruszenie Traktatów, podobnie jak każdy inny przypadek nieprzestrzegania istotnych przepisów, i że przypadki te należy w ten sposób postrzegać i traktować; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje przewidzianą Traktatem z Lizbony możliwość nałożenia w takich przypadkach na dane państwo członkowskie opłaty ryczałtowej lub kary wraz z wydaniem orzeczenia w sprawie uchybienia zgodnie z art. 206 ust. 3 TFUE;
10. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do wprowadzenia zasady stosowania narzędzia ustanowionego w art. 260 ust. 3 w sprawach dotyczących niewywiązania się ze zobowiązania określonego w tym przepisie, który dotyczy transpozycji dyrektyw przyjętych zgodnie z procedurą ustawodawczą;
11. z zadowoleniem przyjmuje stosowanie przez Komisję dużej liczby narzędzi w celu usprawnienia procesu transpozycji (list kontrolnych dotyczących transpozycji, podręczników oraz not interpretacyjnych) i zachęca Komisję do jeszcze uważniejszej kontroli transpozycji dyrektyw przed upływem terminu transpozycji, co dotyczy zwłaszcza państw członkowskich, które dopuszczały się uchybień, aby umożliwić szybką interwencję;
12. podkreśla, że europejskie szkolenia prawne są kluczowym narzędziem dla zapewnienia właściwego stosowania prawa UE, oraz z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji na rzecz przygotowania komunikatu w tej sprawie;
13. zwraca uwagę na bezpośrednie stosowanie przepisów dyrektyw, jeżeli są one wystarczająco precyzyjne i bezwarunkowe („skutek bezpośredni”) zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości;
14. wzywa Komisję, by preferowała stosowanie rozporządzeń, jeśli tylko jest to możliwe zgodnie z Traktatami oraz zasadą pomocniczości;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspólnego i spójnego rozwiązania problemu „połączania”, tj. wprowadzania przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa unijnego.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	12.7.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 18 -: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, József Szájer, Rafał Trzaskowski, Manfred Weber
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Marietta Giannakou, Helmut Scholz, Alexandra Thein